

mulle mõnda kiusatust sündis. Sest aeast sadik lusissime ühheskoos maad mõda, tema warrastas suri, misa piisolesti ellajaaid. Mis ial püdsime pidji wenna kõmbel jäggatud sama, agga ei olnud ossad ial ühhe, surused, waid tema wöttis parremad futäied ja andis mulle, mis sille jäi. Oli Kriimfilm wassika ehet warsssa rõwinud, wai vina ehet fikkolese finni wötnud ja leidsin ma tedda parrajalt sagi kallal, mis tema küsits sippeldas: seal ärritas ta ammasti ja irmutas mind urtisedes ärra, mis läbbi miño ossa temale jäi. Sa kui tahkefeste ärga murdisime ehet lehma mahhaliskusime, siis tuli filmopilgult naime seitse lapsega ulgudes fögi kallale, ja pelletasid mind metsa. Ei mitte küllekondikestki antud enne mulle funni üsna paljaks olli närititud; föigega piddin leppima. Läno Jumalale! ma siiski nälga ei näinud. Kallist waña warra noossides toitstu ma sallamahhi oma pääd, sest fulda, übbedat ja muud kallist naudi olli mul küllalti peidus; eggja jõuaks praego raudwanker seitse foormaga sedda warra ärraweddada."

Kuninga förw sirgus piikkemaks kui Reinowadberi warrandusest kulis, tema astus liggemale ja küssis: „Kust teie kallist waña warra saite? Kust naudi endale pärrisite? Tunnistage awwaliffult üles!..” Reinowadberi vastas: „Mis kasso sest saaksin, kui warra aktafsin salgama, eggja ma surres kallist warra middagi fasa wõi wõtta. Teie sundi-

ning sowimist mõda tahhan föik awwaliffuks ilmus, tada; ei tohhi ma armastuse eggja ädda pääraast middagi salla asja kauemine warjada, kuulge siis: se warra ehi warrastatud! Mõningad oolid nõu piddanud ja wandeiga finnitanud: teile, aus kuñinga issand, otsa tehha, ja kui sel forral warra ni targal kõmbel neunde järrelt ei olleks warrastatud, siis olleffsite teie ammogi otsab. Pange tähhele, armoline issand! mis ma ütlén: teie ello ja ön seisib nimetud warra külles. Miño kaddund issa sai selle asja läbbi sure ädda sisse, langeb eene aego surma ja tuleb karta — iggwese ukkatusse! Kogu föik sündis, armoline kuñingas üksnes teie kassofs.

Kui kuñingana ehmatades Reinowadberi kollerdat juttu olli kuulnud, mis surest warrast ja abbi, kasa surmast tunnistust andsid, ütles tema: „Miña nomin teid, armas Reinowadber! tulletage meelee, mis pik tundmata teekäif teie jalge ees seisab! wähendage tahketsemise läbbi rasket inge koormat ja tunnistage meile töt mõda sedba mõrtsuka luggu ülles.” — Kuñingas lissas jure: „„Iggamees olgo wait! Reinowadber tulgo reddeli pealt mahha, astugo liggemale; meie tahhame asja otsust piikemast läbbi fulata.”“ Reinowadberi südda läks julgemaks, tema tulli wihhameestele meelepahhandusest reddeli pealt mahha, ning astus kuñinga ning kuñingasa liggemale, kes piikkemalt salla asja läbbi tahtsid fulata. Nüüd walmistas Reinowadber eñast ue